क्षम्पम् २, } चिक्षम्पयिषम् २, } क्षम्पम् २, } चिक्षम्पिषम् २, }
क्षम्पयित्वा २,} चिक्षम्पयिषित्वा २,} क्षम्पित्वा २,} चिक्षम्पिषित्वा २,}
चाक्षम्पम् २ ; }
चाक्षम्पित्वा २.}

(298) "क्षमू सहने" (IV-दिवादिः-1206. सक. वेट्. पर.)

'अषितः क्षाम्यति, क्षान्तिः क्षमूषः क्षमते क्षमा'। (श्लो-146) इति देवः।

अषित्। शमादिः। मित्।

[1]क्षमकः-मिका, [2]क्षमकः-मिका, [3]चिक्षमिषकः-षिका, चिक्षंसकः-सिका, चङ्क्षमकः-मिका ;[4]

[5]क्षमिता-क्षन्ता-त्री, क्षमयिता-त्री, चिक्षमिषिता-चिक्षंसिता-त्री, चङ्क्षमिता-त्री ;

[6]क्षाम्यन्-न्ती, क्षमयन्-न्ती, चिक्षमिषन्-चिक्षंसन्-न्ती ; —

क्षमिष्यन्-क्षंस्यन्-न्ती-ती, क्षमयिष्यन्-न्ती-ती, चिक्षमिषिष्यन्-न्ती-ती, चिक्षंसिष्यन्-न्ती-ती ;

[7]व्यतिक्षाम्यमाणः, क्षमयमाणः, — चङ्क्षम्यमाणः ;

व्यतिक्षमिष्यमाणः- व्यतिक्षंस्यमानः, क्षमयिष्यमाणः, चङ्क्षमिष्यमाणः ;

[8]विक्षान्-विक्षामौ-विक्षामः ; — —

---

1. 'नोदात्तोपदेशस्य मान्तस्यानाचमेः' (7-3-34) इति वृद्धिनिषेधः।
2. 'अत उपधायाः' (7-2-116) इति णौ वृद्धिः। तस्य 'मितां—' (6-4-92) इति ह्रस्वः। 'जनीजृष्—' (गणसूत्रं भ्वादौ) इत्यनेन अमन्तत्वेन मित्त्वम्।
3. 'स्वरतिसूतिसूयतिधूञूदितो वा' (7-2-44) इति वा इट्।
4. 'नुगतोऽनुनासिकान्तस्य' (7-4-85) इत्यभ्यासस्य नुक्।
5. ऊदित्त्वात् इड्विकल्पः। एवं तव्यदादिषु ज्ञेयम्।
6. 'दिवादिभ्यः—' (3-1-69) इति श्यन्। 'शमामष्टानां दीर्घः श्यनि' (7-3-74) इति दीर्घः।
7. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इत्यात्मनेपदे शानच्। 'अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि' (8-4-2) इति णत्वम्।
8. 'अनुनासिकस्य क्विझलोः क्ङिति' (6-4-15) इति दीर्घः। 'मो नो धातोः' (8-2-64) इति नकारः। 'पदान्तस्य' (8-4-37) इति णत्वनिषेधः।